

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی ولادت امام هادی (ع)

۱۴ شهریور ۹۶

بار الها چگونه شکر تو را گویم که شکر نعمت و رحمت است و آرامش دل‌ها و من مشتاقم به حمدت، حمدی که تو پسندی اگرچه در برابر عظمت و شکوه و احسانت اندک باشد و حمد از آن توست، حمدی جاوید و ابدی که نهایت ندارد و جز به علم تو، حمدی به شماره‌ی هر چه در روی و درون زمین و آسمان‌هاست.

حمد و ستایش سزاوار خالق هستی است که رحمتش در دقایقی است که خود امر فرمود: من زمین و آسمان را در شش روز آفریدم. آسمان را ملبس به کرات نورانی نمودم و زمین را به لباس گل و سبزه آراستم. آنگاه بیانی شیوا را در نهان جانشان قرار دادم تا همواره مرا بستایند و آنان این‌گونه سخن آغاز کردند: ای خالق حیاتمان در آنچه بر رسول خویش نازل فرمودید همگان را بر احوال درون و بیرومان آگاهی دادید. توان عقل را به میدان محاسبه دعوت فرمودید آنگاه خلیفه‌ی خویش را به کمال دعوت فرموده و یادآور شدید بر آنچه که آفریده‌ام اندیشه کنید، سپس پاسخ دادید آیا هیچ سستی در آن توانی یافت؟ باز دوباره به چشم بصیرت دقت کن تا دیده‌ی خود زبون و خسته به سوی تو بازگردد. پس اندیشه‌ها در خلقت جان‌ها به سوز و گداز مبتلا شد تا معمای جانی فروزنده فاش شود، جانی که کواکب را به درون خویش می‌خواند تا جاودانگی را معنا کند.

چه زیبا تفسیر فرمودند آیات قرآن کریم را سرور عالمیان حضرت زهرا (س) که پروردگار عالم امر فرمودند در خلقت ظاهری آسمان‌ها که بی‌عیب و نقص و عظیم آفریده شد، انسان اندیشه کند تا به عظمت و بزرگی و عاری از هرگونه عیب وجود باطنی خود پی برد و سپاسگزار خالق خود باشد.

اینک در این شب مبارک به میلاد نمونه‌ی بارزی از چنین خلقت وجودی که آن را به نمایش و تحسین بشریت گذاشت در این کوی عشق دور هم جمع شده‌ایم. نام مبارکشان علی، از القابشان نقی، هادی و نجیب و کنیه‌شان ابوالحسن می‌باشد.

حضرت امام هادی (ع) در سال ۲۱۲ هجری در مدینه متولد شدند. پدرشان حضرت امام محمد تقی جواد (ع) و مادرشان بانویی فاضله و عقیفه به نام سمانه بود و در سال ۲۲۰ هجری در مدینه به امامت رسیدند. پس از ۱۳ سال متوکل عباسی امام هادی (ع) را به سامرا تبعید و تحت نظر گرفت و مرتب دستور تفتیش منزلشان را صادر می‌کرد. او جو بسیار خفقان آمیزی را بر جامعه حکم فرما کرده بود و سخت‌گیری و فشار زیادی را بر شیعیان اعمال می‌کرد و آنان را در محاصره‌ی اقتصادی قرار داده بود و به شاعران درباری مال فراوانی می‌داد تا در اشعار خود به ائمه بی‌احترامی کنند و خود بیت‌المال مسلمین را صرف خوشگذرانی می‌کرد.

امام هادی (ع) با وجود اینکه شدیداً تحت نظر بود اما لحظه‌ای از تلاش دست برنداشت و فعالیت‌های خود را به شیوه‌ای مطابق اوضاع زمان خویش به پیش برد و به مردم از راه‌های گوناگون آگاهی داده و منصب امامت و مقام علمی خود را در طی سخنان خویش و در مناظرات و پرسش و پاسخ‌های علمی آشکار کرده و تثبیت نمود و عدم مشروعیت حکومت عباسی را اعلام فرمود و همچنین مردم و شیعیان را نسبت به غیبت حضرت مهدی (عج) آماده می‌فرمود و از ایشان چندین دعا و زیارت‌نامه بر جای مانده که از مشهورترین آن‌ها زیارت جامعه‌ی کبیره است. این زیارت دارای سند صحیح بوده و از نظر بلاغت نیز در بالاترین درجه قرار دارد و مفاهیمی بسیار عالی و مطالبی بدیع دارد.

اینک ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مولایمان امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) به مناسبت میلاد پدر بزرگوارشان امام هادی (ع) با فرازی از زیارت جامعه‌ی کبیره خدمتشان ابراز می‌داریم: مولای من پدر و مادرم و جان و اهل و مالم به فدای شما. خداوند کریم چیزی به شما عنایت فرمود که به هیچ کس آن را عطا نکرده، هر صاحب منزلتی در برابر بلندای مقام شما سر به زیر افکنده و هر متکبری در فرمان‌برداری از شما اعتراف کند و هر صاحب سلطه‌ای در برابر فضل شما فروتنی و خضوع نماید و هر چیزی در برابر شما رام گردد و زمین به نور شما تابان

شود، به ولایت شما ظفرمندان به کامیابی رسند، به تبعیت از شما طریق خشنودی الهی پیموده شود و غضب خدای رحمان شامل منکر ولایت شما باشد.

مولای من، خداوند ما را به وجود شما از خواری درآورد و گرفتاری‌های شدید را برطرف نمود و ما را از لبه‌ی پرتگاه هلاکت‌ها و آتش نجات بخشید. پس به واسطه‌ی خیر و برکت وجود مبارکتان با قلبی آکنده از شوق و اشتیاق دیدار و ظهورتان، فریاد خواهیم زد:

اللهم عجل لولیک الفرج